

स्तेति" ज्योतिषम् । (अनलः कसिका) एवं यथायथसदा-
हार्थम् ।

अग्निभिर्मानिनश्च देवाः कुत उत्पन्नाः? कस्मिन् कस्मिन् ।
कस्मिन्? वा तेषामधिष्ठातृत्वं तदुक्तं भारते ।

अङ्गिराउवाच कुरु पुण्यं प्रजासर्गं भवाग्निस्तिमिरापहः । माञ्च
देव ! कुरुष्वान्ने! प्रथमं पुत्रमञ्जसा ॥ तच्छ्रुत्वाऽङ्गिरसो वाक्यं
जातवेदास्तदाऽकरोत् । राजन् ! । दृष्ट्वातिर्नाम तस्याप्यङ्गि-
रसः सुतः । ज्ञात्वा प्रथमजं तन्तु वज्रेराङ्गिरसं सुतम् ।
उपेत्य देवा यमश्चुः कारणं तत्त्वं भारत । स तु प्रष्ट-
स्तदा देवैस्ततः कारणमब्रवीत् । प्रत्यगृह्णन्तु देवाश्च
तद्वचोऽङ्गिरसस्तदा । तत्त्वं नानाविधानग्नीन् प्रवक्ष्यामि
महाप्रभान् । कस्मिन्भिर्ज्योतिभिः ख्याताद्भानार्थान् ब्राह्मणे-
ष्विह । व० सर्क० स० २१६ अध्या०

अङ्गणो यस्तृतीयस्तु पुत्रः कुरुकुलोद्वह ! । तस्याभवत् शुभा
भार्या प्रजास्तस्यैव भेदः । दृष्ट्वातीर्षिर्दृष्ट्वाज्योतिर्दृष्ट्वा
दृष्ट्वा दृष्ट्वाः । दृष्ट्वाग्नीर्दृष्ट्वास्तथा राजन् ! दृष्ट्वा-
स्ततिः । प्रजास्तु तास्तु सर्वास्तु रूपेणाप्रतिमाऽभवत् । देव !
भातुमती नाम प्रथमाऽङ्गिरसः सुता । भूतानामिव सर्वेषां
तस्यां रागस्तदाऽभवत् । रागाद्गतेति यासां हृदि तीया-
ऽङ्गिरसः सुता । यां कपर्दिस्तुतामाहर्दृष्ट्वा दृष्ट्वातिर्देहिनः ।
तदुत्पात्ता सा सिनीवालौ तृतीयाऽङ्गिरसः सुता । पश्यत्य-
श्चिन्तयती भाभिर्हविर्भिश्च हविश्चती । महामखेष्वाङ्गि-
रसी दीप्तिमत्सु महामते ! । महायतीति विख्याता सप्तमी
कथ्यते सुता । यान्तु दृष्ट्वा भगवती जनः कुलकुहायते ।
यकानंयेति तामाहुः कुलमङ्गिरसः सुताम् । २१७ अ०
वृक्षमतेषामङ्गिरसी भार्याऽभूत्वा यथास्मिन् । अग्नीन्
साऽजनयत् पुत्रान् वजेकाञ्चापि पुत्रिकां । आहुति-
ष्वेव यद्यग्नेर्हविषाज्यं विधीयते । सोऽग्निर्वृक्षमतेः पुत्रः
शंयुर्नाम महाव्रतः । चातुष्पांस्तेषु यस्येष्ट्यामश्चमेधेऽपजः
पशुः । दीप्तो ज्वालैरनेकामैरग्निरेधोऽथ वीर्यवान् ।
शंयोरप्रतिमा भार्या सत्याऽसत्याऽथ धर्मज ! ॥ अग्निस्तस्य
सुतो दीप्तिस्तिस्रः कनत्राश्च सुव्रताः प्रथमेनाज्यभागेन पूज्यते
योऽग्निरध्वरे । अग्निस्तस्य भरद्वाजः प्रथमः पुत्र उच्यते
पौर्णमास्येषु सर्वेषु हविषाज्यं श्रुचोदयतम् । भरतो
नामतः सोऽग्निर्द्वितीयः शंयुतः सुतः । तिस्रः कनत्रा
भवन्त्यनत्रा यार्वा स भरतः पतिः । भरतस्तु सुतस्तस्य
भरत्येका च पुत्रिका । भरतो भरतस्यग्नेः पावकस्तु
प्रजापतेः । महानत्यथ महितस्तथा भरतसत्तमः । भर-

द्वाजस्य भार्या तु वीरा वीरस्य पिण्डदा । प्राहुराज्येन
तस्यैव सोमस्यैव द्विजाः शनैः । हविषा यो द्वितीयेन
सोमेन सह युज्यते । रथप्रभरथाध्वानः कुम्भरेताः स
उच्यते । सख्यां जनयन् सिद्धिं भातुं भाभिः समा-
वृणोत् । आग्नेयं मानयन्नित्यसाधाने ह्येष स्तुयते । यस्तु
न चरवते नित्यं यशसा वज्रं सा श्रिया । अग्निर्निस्य-
वनो नाम पृथिवीं स्तौति केवलम् । विपाप्मा कलुषैर्भुक्तो
विशुद्धश्चाक्षिपां ज्वलन् । विपापोऽग्निः सुतस्तस्य सत्यः
समयधर्मकः । अक्रोशतां हि भूतानां यः करोति हि
निष्कतिम् । अग्निः स निष्कृतिर्नाम शोभयत्यभिसे-
वितः । अतुल्यजन्ति येनेह वेदनासाः स्वयं जनाः ।
तस्य पुत्रः खनो नाम पावकः स रुजस्तरः । यस्तु विश्वस्य
जगतो बुद्धिमाश्रयः तिष्ठति । तं प्राहुरध्यात्मविदो
विश्वजिज्ञासपावकम् । अन्तरग्निः स्मृतो यस्तु भुक्तं पचति
देहिनाम् । स जज्ञे विश्वभुङ्क्ष्नास सर्वलोकेषु भारत ! ।
ब्रह्मचारी यतात्मा च सततं विमुलव्रताः । ब्राह्मणाः
पूजयन्तेऽनं पाकयज्ञेषु पावकम् । यवित्वा गेतसी नाम
नदी यस्यैव भवत् प्रिया । तस्मिन् कस्मिन् सर्वोऽपि
क्रियन्ते धर्मकर्तृभिः । वडवाग्निः पिबत्यम्बो योऽसौ
परमदारुणः । जह्मभागूर्ध्वभाङ् नाम कविः प्राणान्श्रित-
स्तु यः । उदग्धारं हविर्यस्य गृहे नित्यं प्रदीयते ।
ततः स्विष्टं भवेदाज्यं स्विष्टकृत् परमः स्मृतः । यः
प्रशान्तेषु भूतेषु सन्तुर्भवति पावकः । क्रुद्धस्य तरसा जज्ञे
मनत्रन्ती चाय पुत्रिका । स्वाहेति दारुणा क्रूरा सर्वभूतेषु
तिष्ठति । तिदिषे यस्य सदृशो नास्ति रूपेण कश्चन
अतुल्यत्वात् ज्ञतो देवैर्नाम्ना कामस्तु पावकः । संहर्षा-
द्धारयन् क्रोधं धन्वी खन्वी रथे स्थितः समये नाशयेच्छतून्
नमोघो नाम पावकः । उक्थो नाम महाभाग । त्रिभि-
रुक्थैरभिष्टुतः । महावाचन्वजनयत् समाश्वासं हि स
विदुः । २१८ अ०

काश्यपो ह्यथ वाशिष्ठः प्राणश्च प्राणपुत्रकः । अग्निरा-
ङ्गिरसश्चैव च्यवनस्त्रिस्तुवर्षकः । अचरत् स तपस्वीत्रं
पुत्रार्थं ब्रह्मवार्तिकम् । पुत्रं लभेयं धर्म्मिष्ठं यशसा
ब्रह्मणा समम् । महाव्याहृतिभिर्ध्यातः पञ्चभिस्तेस्तदा
त्वथ । जज्ञे तेजो महार्चिश्चान् पञ्चवर्णः प्रभावनः ।
समिद्धोऽग्निः शिरस्तस्य बाहू सूर्यनिभौ तथा । त्वङ्नेत्रे
च सुवर्णाभे कण्ठे जङ्घे च भारत ! । पञ्चवर्णः स तपसा
कृतस्तैः पञ्चभिर्जनैः । पाञ्चजन्यः अतो देवः पञ्चवर्ण-